

EVREN*

Zehra Sena ŐENTÜRK

Evren... Sonsuz, uçsuz bucaksız dediğimiz ama içine bir türlü sığamadığımız evren. Evren o kadar akıl almaz ki her yeni kilitli kapıyı aışımızda daha da kilitli kapılar olduğunu fark ediyoruz. Belki de evreni tam anlamıyla anlamaya insanlığın ömrü yetmeyecek. Evet, evren bizden çok daha yaşı, Dünya yaklaşık 4 milyar yıl önce oluğuğuna göre. Ama yaşı olması sonunun yaklaşığı anlamına gelmiyor. Belki de sonsuzluğu ifade ediyor.

Evet, belki bizim ömrümüz yetmeyecek evrenin gizemlerinin tamamını çözmeye ama insanlığın en büyük avantajı bilgileri kümülatif olarak saklaması. Herkes taşları koya koya ryor duvarı. Kimse bu dünyadan göçüp gidince koyduğu taşı

*Künye: Őentürk, Z. Sena (2020). “Evren”. Simit ay Betik, S. 2, s. 17-18.

çekmiyor. O yüzden insanlık elinden geleni yaparsa belki de milyonlarca yıl sonra gelecek nesillerin açacağı kilitli kapı sayısı azalır.

Evren denilince aklımıza genellikle uzay gelir. Aslında illa ki uzakta aramaya gerek yoktur. Minicik bir kılıç balığının kalbidir belki de evren. Ya da keşfedilmemiş derin okyanus tabanlarında saklıdır. Belki de kilometrelerce uzaktaki sönük bir yıldızın içinde saklıdır evrenin sırrı ya da bir kara deliğin içinde...

Bu kadar büyük, akıl almaz evrene yine de sığamayan bir insanlık var. Bu insanlık koca koca havuzlarını doldurabiliyor ama bir çocuğa içmesi için bir damla su veremiyor. Bu insanlık, başka yer yokmuş gibi 200 yıllık ağacın köklerini topraktan ayırıp orayı işgal edebiliyor. Bu insanlık, bir şeyleri anlayıp keşfetmek yerine uyuşturulmayı seçebiliyor. Bu insanlık daha fazla toprak için daha fazla insan öldürebiliyor. Bu insanlık sınırlı aklıyla sınırsız evrene karşı gelebiliyor.

Bunların yanı sıra çoğu insan uzaylıların varlığı konusunda olumsuz düşünmeyi seçer. Dalgasına konuşmak ya da bilim kurgu filmlerine malzeme yapmak hoşlarına gider. Ama iş ciddiye binerse işte o zaman kovanlarına çomak sokulmuş arılar gibi öfkeyle çıldırırlar. Çünkü canlı cansız bütün

varlıkların insan emrindeymiş gibi davranılması hoşlarına gider. Meydan boşken at koşturmak kolaydır. İnsanlık kendilerinden daha üstün bir varlık olabileceği fikrini kaldıramaz. Egosuna ters bir durum...

Belki de Dünya, evrenin yanında keşfedilmemiş ilkel bir kabile gibidir. Keşfedilmemiş galaksilerde, gezegenlerde suya dahi ihtiyacı olmayan canlılar olamaz mı? Buna cevap olarak direkt “Hayır.” denilir. Biyoloji açısından bakıldığında su hayattır ve susuz hayat olmaz gibi kalıp yargıyla desteklenir. Peki, bizi bu kadar emin kılan inanma isteği mi yoksa gerçekten sağlam delillerle ispatlayabilir miyiz?